



կարող այն կարծիքի էր, որ Եփեսոնի բարսիլոթիկոն ցուց տարը առևտաց երկ-  
մե Կիտի անկնեն որպէս թէ՛ նա ինքն  
դրդելի մայկան անելու իսկ կաթողի-  
սի երկար մնալու ապ երկիրներում պի-  
տալիթ տայ պարտից պատերազմ բա-  
նու, որին շատ դէմ է իսաղդասեռ  
յարբ: Ալաշաւան տարւալ աշխատա-  
նուն պարտից հետ հաշտ մնալու մա-  
ն, եփեսք իւր մի քաղով ոչնչացրեց  
այդ անհետատես կարծեսի պատաս-  
նաառաւորիթիւնը ինձ վրա է ծանրա-  
մե կայսեր առաջ, զայդդթով՝ ասուն  
Եթովրդը՝ ներքեսին, և վնասբար  
տնուն, որ կաթողիկոսը անմիջա-  
ս վերադառնալ պարտից սահման  
նարսկնից պատասխանում էր, որ  
րեմին վերադարձնել — ասել է թէ  
ինհան մասունի նորաս բարբարոս տար-  
րի ձեռքը, և թէ որ առուագ տէրու-  
նը պարտաւոր է հետամուտ լինե-  
լսեր ձեռքով հաստատած կաթողիկոսի  
հաշիւորթիման խնդրուն, և այլն եր-  
ովը յամառութեամբ կրկնում էր, որ  
րեմը անմիջապէս դուրս երթալ առ-  
ւ տահմանից: Այս մտքով 1822 թ.  
նուարի 30-ին Եթովրդը գրեց կաթո-  
նոսին, թէ շատ ցաւում է, որ վեհա-  
նը մտել է առուագ սահմանը տաւեց  
իւրապէս բանակցելու երկրին վարչու-  
ան հետ, որպէս զի իւր բարձր կոչ-  
ըր արժանաւոր ընդորանութիւն լի-  
ն: Ցաւում է նմանակելու, որ չնայելով  
ունեցած խորին զարգացը, չէ կա-  
թող տալ նորան այլ ևս մնալու այս  
րում, և ցանկանում էր որ նա շուտով  
արդաւանջ իւր Վթորդ, շեմ կարծեթիւ,  
ւ է նա, այդ ամենայաւ միջոցն է,  
կատխաւոր որ պարտից տէրութիւնից  
ցանցիլ ամենապէ կանխած ձեր այս  
րումը դառնելու մասին, որով իւր  
նոցա կողմից հաւատարմութիւն կը  
ննաք և կը բարեդէք ձեր կառա-  
ւ գահի դրութիւնը):

Այս գրութեանը երեքից պատասխա-  
լիքտուարին 13-ին հետեւեալը, որ  
ըրձանում էնը առևտրին օրինակից,  
երէն բնագիրը չունենալու պատճա-



Типографія И. Мартиросіанца, на Орбел, ул., д. № 1—2